

مرگِ دنتون

و داستان‌های دیگر

(دان دلیلو، استیفن کینگ، سام شپارد، مارگارت اتوود،
گریس پیلی، مارتین ایلمیس، شرمن الکسی و پی. جی. ودهاوس)

ترجمه: مجتبی ویسی

ناشر برگزیده ویژه سال ۱۳۹۲

سرشناسه	: ویسی، مجتبی، ۱۳۴۰، گردآورنده، مترجم
عنوان و نام پدیدآور	: مرگ دنتون و داستان‌های دیگر / دان دلیلو... [و دیگران]؛ گردآوری و ترجمه مجتبی ویسی
مشخصات نشر	: تهران: آموت، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	: ۲۰۸ ص.؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ م.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۰۵-۸۷-۶
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
یادداشت	: این مجموعه شامل هشت داستان از هشت نویسنده مختلف می‌باشد.
موضوع	: نویسندگان دان دلیلو، استیفن کینگ، سام شپارد، مارگارت اتوود، گریس پبلی، مارتین ایمیس، شرمن الکسی و پی. جی. ودهاوس.
شناسه افزوده	: داستان‌های آمریکایی — قرن ۲۰ — مجموعه‌ها
رده‌بندی کنگره	: دلیلو، دان. م. ۱۹۳۶. — Delillo, Don
رده‌بندی دیویی	: ۴۱۳۹۳ م ۹ و / PS ۶۵۹
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۱۳/۵۴۸
	: ۳۵۲۸۵۰۱

ناشر برگزیده ویژه سال ۱۳۹۲

مرگ دنتون (و داستان‌های دیگر)

(مارگارت اتوود، استیفن کینگ، سام شپارد، مارتین ایمیس و...)

ترجمه: مجتبی ویسی

چاپ اول: بهار ۱۳۹۴

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

حروفچینی: شهر

نمونه خوانی: مینا فرش احمدی - رکسانا تقوی

لیتوگرافی و چاپ: ترانه

نشر آموت

تلفن: ۶۶۴۹۶۹۲۳-۶۶۴۹۹۱۰۵

تلفن همراه: ۰۹۳۶۰۳۵۵۴۰۱

پست الکترونیکی: aamout@gmail.com

وب سایت: www.aamout.com

اینستاگرام: www.instagram.com/aamout

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

978-600-6605-87-6

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۰۵-۸۷-۶

داستان‌ها

۷	مقدمه
۱۱	دان دلیلو - طبیعت بیجان
۴۳	استیفن کینگ - توازن ممتاز
۶۳	سام شپارد - عالم خاکی
۸۹	مارگارت اتوود - جبرید
۱۰۵	گریس پیلی - پدرم با من از حقایق پیری می‌گوید
۱۲۳	مارتین ایملیس - مرگ دنتون
۱۳۵	شرمن الکسی - هرچه گرو بگذاری، من از گرو درمی‌آورم
۱۷۳	پی. جی. ودهاوس - مرگ در اکسلسیور

مقدمه

این مجموعه شامل هشت داستان است از هشت نویسنده‌ی مختلف. برخی از آن‌ها آشنا هستند و برخی نه، یا دست‌کم کمتر نامشان را شنیده‌ایم. آنچه در نظر اول می‌توان گفت، تفاوت سبک و طرز کار این نویسندگان است؛ حتی اگر از موضوعی مشترک سخن به میان آورده باشند. به تعبیری، و به شکلی تناقض‌آمیز، یکی از نقاط اشتراک آثار این مجموعه، تفاوت سبک و طرز کار پدیدآورندگان آن‌هاست. در این معنا البته، واژه‌ی سبک می‌تواند مؤلفه‌هایی چون نوع نگاه و جنس اثر را نیز دربر بگیرد. بنابراین در همین ابتدای امر باید خاطر نشان کرد که از جمله دغدغه‌های اصلی در راه گردآوری این مجموعه، توجه به هویت مستقل خود داستان و خودبستگی آن، سوای مواردی از قبیل زمان نگارش یا شهرت نویسنده و امثالهم بوده است. البته نباید تصور کرد که مضمون و درونمایه‌ی این داستان‌ها به کلی با هم فرق دارند: مضامینی مشترک و محوری چون مرگ و روابط زناشویی یا خانوادگی روایت‌های این مجموعه را به هم گره می‌زنند. به هر حال، ذکر شمه‌ای درباره‌ی هر داستان یا طرز کار نویسنده‌اش، شاید راه ورود به عرصه‌ی اثر را هموارتر کند؛ البته خوانندگانی که دوست ندارند قبل از خواندن داستان ماجرای آن لو بروند بهتر است از خیر این قسمت معرفی بگذرند یا دست‌کم آن را بعد از

قرائت داستان مطالعه کند.

«طبیعت بیجان» نوشته‌ی دان دیلو اثری ساده برای ترجمه محسوب نمی‌شود. این نویسنده به بسیاری از قواعد مألوف اعتنائی ندارد، از جمله نحو و ساخت جمله. همچنین ساختار روایتش تکه تکه است، مدام جای راوی‌ها عوض می‌شود و کار را وقتی دشوارتر می‌کند که در دیالوگ‌ها به جای نام شخصیت از ضمیر استفاده می‌کند. اما شاخصه‌ی این داستان، نوع بیان روایت و لحن آن است که انگار شناور است و در عین حال اسیر پیشامدها. لحن انگار متعلق به انسانی درد کشیده است، از گذشته بریده، در پی تکیه گاهی.

استیفن کینگ نه تنها با خوانندگان شوخی ندارد بلکه مدام آن‌ها را به دردسر می‌اندازد. از آن‌هاست که هر دم ممکن است حرکتی غافلگیرکننده از شان سر بزنند. روایت پردازیش مانند دان دیلو نیست، بلکه به شیوه‌ی غالب و مرسوم اکثر داستان‌نویسان آمریکایی است که از نوعی رابطه‌ی علت و معلولی در محدوده‌ای عینی و فیزیکی متابعت می‌کند. شاید به همین جهت فضاسازی در چنین داستان‌هایی، برجسته و بارز می‌نماید.

سام شپارد در داستان «عالم خاکی» هم شباهت‌هایی با کینگ دارد، هم با دیلو. روایت از زبان اول شخص بیان می‌شود و او سفری بیرونی را آغاز می‌کند که انگار سفری درونی نیز هست. حسن کار شپارد آن است که انگار با گفته‌ها زمینه‌ای برای ناگفته‌ها ایجاد می‌کند. او نویسنده‌ای باهوش است که نمی‌خواهد خواننده پرونده داستان‌ش را با رسیدن به سطر آخر ببندد.

مارگارت اتوود، بانوی کانادایی، نویسنده‌ای با سابقه و مطرح است. در داستان او تحت عنوان «خبر بد»، علاوه بر جزءپردازی‌های دقیق، شاهد بیان موشکافانه‌ی رشته‌ی افکار راوی، و حتی خواندن افکار طرف مقابل او، هستیم. راوی این داستان همچون روان‌شناس‌ها کوچک‌ترین حرکات و نشانه‌ها را می‌بیند و در ذهن تحلیل می‌کند.

ظاهر داستان گریس پیلی سرشار از شوخی، شیطنت و طنز است اما در لایه‌های زیرین آن نوستالژی، اندوه و مرگ موج می‌زند. انگار نویسنده از این دو وجه کوه یخی ساخته است با نماهایی مرئی و نامرئی. داستان او دیالوگ محور است که خصوصیتی چون گرما و صمیمیت ایجاد می‌کند.

مارتین ایمیس نویسنده‌ای است با سبکی منحصر به فرد. یکی از دلمشغولی‌های اصلی او فرم و قالب داستان است که نمود آن در «مرگ دنتون» نیز به خوبی پیداست. ایمیس از کسانی است که به نثر اعتقادی خاص دارد و علاوه بر آن، با برخی از آموزه‌های رایج داستان‌نویسی سرناسازگاری دارد.

شرمن الکسی، نویسنده‌ی سرخپوست آمریکایی، قلمی رها و آزاد دارد و به تعبیری به هر کجا سرک می‌کشد. نثر و طنز جاننداری دارد ضمن آنکه با خود زبان و عبارات و کلمات آن هم سر شوخی را باز می‌کند. می‌داند چطور غم‌هایش را با شوخی درآمیزد و تحویل خواننده دهد. او به شکل خودش گستاخ و جسور است و هر چیزی را در پیرامونش به چالش می‌کشد.

آخرین داستان این مجموعه «مرگ در اکسلسیور» نام دارد: داستانی پلیسی با لایه‌های روان‌شناسانه که البته در مواردی با خصوصیات معمول داستان‌های پلیسی همخوانی ندارد. برای نمونه، در این داستان قتل دو بار گره‌گشایی می‌شود و روش کشف جرم نیز به سخره گرفته می‌شود.

نکته‌ی دیگر آن است که قبل از هر داستان، برای آشنایی بیشتر خوانندگان، شمه‌ای درمورد زندگی و آثار نویسنده‌ی مربوطه ذکر شده است.

مجتبی ویسی

www.ketab.ir